

Όσιος Ιάκωβος, Εμφανίζεται σε νοσοκομείο και θεραπεύει!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

«Τον Φεβρουάριο του 2000 νοσηλευόμουν με πρόβλημα στην καρδιά μου στο Κρατικό Νοσοκομείο Νικαίας και συγκεκριμένα στην Πανεπιστημιακή πτέρυγα, στο ισόγειο», γράφει ο κ. Εμ.Ελ.Κ.* από τον Κορυδαλλό.

«Την ίδια εποχή έτυχε να νοσηλεύεται με βρογχουελίτιδα και ο εγγονός μου Ηλίας, στον τρίτο όροφο.

Στον θάλαμό μου και στο διπλανό κρεβάτι νοσηλευόταν κι ένας παππούς, που τον πρόσεχαν οι δυο γιοι του, ο Μιχάλης κι ο Βασίλης. Τα παιδιά αυτά που έχουν σπίτι στη Λίμνη Ευβοίας, σε συζήτηση που κάναμε στις 22 Φεβρουαρίου για διάφορα θαύματα των Αγίων μας, μου ανέφεραν και για τον Γέροντα Ιάκωβο, που ήταν Ηγούμενος στην Ιερά Μονή του Οσίου Δαυίδ κοντά στην κωμόπολη Λίμνη.

Εκείνη την ημέρα ζήτησα με μεγάλη επιθυμία από την σύζυγό του Μιχάλη, την κ. Αργυρούλα, να μου φέρει εικονούλα του Γέροντος και του Οσίου Δαυίδ για να τις προσκυνήσω.

Μου υποσχέθηκε ότι αυτό θα γίνει.

Το βράδυ εκείνο της 22ας προς την 23η Φεβρουαρίου γύρω στις δώδεκα η ώρα τα μεσάνυχτα άνοιξε η πόρτα του θαλάμου μας και μπήκε μέσα ένας καλόγηρος.

Εγώ δεν κοιμόμουν και ρώτησα τι ακριβώς ήθελε.

Στην αρχή δεν μου απάντησε κι εγώ προσπάθησα να ξυπνήσω την σύζυγό μου, που είχε γείρει δίπλα μου, και τον Μιχάλη, που είχε γείρει δίπλα στον πατέρα του, και όπως ήταν ταλαιπωρημένοι είχαν αποκοιμηθεί.

Τότε ο καλόγηρος μου έκανε νεύμα με κίνηση του χεριού του προς το στόμα του, να μη φωνάζω, και μου είπε:

– Μη στενοχωριέστε, θα γίνετε χαλά.

Γύρισε στην συνέχεια, βγήκε απ' τον θάλαμο κι έκλεισε την πόρτα. Εκείνη την στιγμή ξύπνησαν ταυτόχρονα και η σύζυγός μου και ο κ. Μιχάλης. Τους εξήγησα κι έτρεξαν να τον αναζητήσουν, να τον ρωτήσουν μήπως ήθελε κάτι, μα δεν τον βρήκαν, είχε εξαφανισθεί.

Κάτι μέσα μου σκίρτησε εκείνη την ώρα και είπα στον κ. Μιχάλη να πει στην σύζυγό του να μην ξεχάσει να μου φέρει τις εικονίτσες, που της είχα ζητήσει.

Πρωί-πρωί πράγματι ο κ. Μιχάλης τηλεφώνησε στη σύζυγό του κι εκείνη, ας είναι καλά, ήρθε κατά τις 11.30 π.μ. στο Νοσοκομείο κι έφερε τις εικονίτσες, μία του Οσίου Δαυίδ και μία του Γέροντος Ιακώβου.

Ω, τι χαρά μεγάλη ήταν αυτή, όταν αναγνώρισα την μορφή του Μοναχού της προηγούμενης νύχτας στην εικονίτσα του Γέροντος Ιακώβου!

Σταυρώθηκα κι αμέσως πήρα τις εικονίτσες, τα «Ιερά» πλέον για μένα αυτά «κειμήλια», και ανέβηκα στον τρίτο όροφο και σταύρωσα το εγγονάκι μας, του έβαλα δε στο προσκεφάλι του την εικονίτσα του Γέροντος Ιακώβου.

Πράγματι η κατάσταση της υγείας μας βελτιώθηκε, εγίναμε καλά και εξήλθαμε σύντομα του Νοσοκομείου, όπως μου είχε πει ο Γέροντας Ιάκωβος κατά την εμφάνισή του.

Δοξάζω τον Θεό κι αισθάνομαι μεγάλη τιμή που αξιώθηκα να προσκυνήσω

ευλαβικά το άγιο μνήμα του Γέροντος Ιακώβου. Η χάρη του να μας προστατεύει».

* Ολόκληρο το ονοματεπώνυμο είναι γραμμένο στο πιο κάτω βιβλίο.

*Μαρτυρία από το βιβλίο ο «Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης), Ένας σύγχρονος άγιος»,
έκδοση των Πατέρων της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ Γέροντος, Λίμνη Ευβοίας 2018.*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Πηγή: pemptousia.gr